

[Niels Anker Kofoed]

ikke interesserer mig så meget, men jeg skal bare indledningsvis sige, at jeg kan tilslutte mig det, forsvarsministeren har udtalt i dag vedrørende denne sag på Østerbros Kaserne. Det vil jeg ikke beskæftige mig så meget med, men når man nu er begyndt at fokusere på det principielle, synes jeg alligevel, dette Folketing skulle gøre sig klart, om det er en sag, der reelt vedrører Folketinget. Jeg mener ligesom det agtværdige medlem, der sidder dernede, og som har cirka samme alder som jeg, i hvert fald anciennitetsmæssigt, at dette Folketings opgave er at lovgive og påse, at ministrene udfører deres gerning, som de skal. Men det mener jeg ikke vi gør med dette forslag. Dette forslag havde været udmærket i et lokalråd på Østerbro. Jeg synes ikke, Folketinget bør bruge sin tid til den slags. Hvis det havde været i et andet lokalområde, f.eks. det, hvori undertegnede og hr. Risgaard Knudsen kommer fra, havde vi ikke drømt om at ulejlige og spille Folketingets tid på den slags. Vi havde henvendt os til vores lokale folketingsmand – jeg ved ikke, hvem det er på Østerbro – er det ikke hr. Erling Olsen? – og havde bedt ham følge med os til forsvarsministeren, hvor vi ville have fået et udmærket møde, og hvor han havde forklaret sin argumentation og havde sagt: det kan ikke lade sig gøre. Så havde man spurgt den lokale folketingsmand: hvad gør du så? Det næste træk ville være at stille et spørgsmål om onsdagen, som hr. Pelle Voigt var inde på, hvorved man ville få en debat om sagen og et offentligt svar. Derefter ville man arbejde videre, og hvis man ikke kunne komme videre, ville man ikke ulejlige Folketinget med lovgivningsarbejde.

Jeg vil gerne her bebrejde Socialdemokratiet, som er et hæderkronet, gammelt, konservativt parti, at de virkelig er hoppet på den her. Nu bruger vi to timer til en debat her, som ender i noget principielt, men som reelt ikke har noget som helst at gøre med musikforsyning, eller hvad det nu hedder, på Østerbro.

Derfor vil jeg henstille, at Folketinget glider over denne debat som et intermezzo og siger: lad Københavns Kommune løse det problem, for det er kommunalt. Det er ikke Forsvarsministeriet, der skal stille lokaler til rådighed – de har opgaver af forsvarsmæssig karakter – og så må Københavns Kommune og Kulturforsyningen se at blive enige om,

hvor der er et andet lokale. Så vidt jeg forstår, er der mange mange tomme huse i denne købstad, så det skulle det nok være muligt at finde. Jeg synes, at hr. Hans Hækkerup og hr. Erling Olsen skulle lægge sig i selen for at løse den slags praktiske ting. Det gør man ikke ved Folketinget. Vis, hvad I kan, I lokale folketingsmedlemmer, og gå i clinch med Københavns Kommune og få den sag ordnet. Lad være med at ulejlige Folketinget.

For øvrigt skal jeg sige som en sidste bemærkning, at vi ikke kan stemme for dagsordensforslaget.

(Kort bemærkning).

Hans Hækkerup (S):

Jeg skal bare sige til hr. Niels Anker Kofoed, at vi faktisk i store træk har fulgt den fremgangsmåde, som hr. Niels Anker Kofoed har skitseret. Altså man har rettet henvendelse til forsvarsministeren, der er stillet et spørgsmål, sagen har været drøftet i Folketingets forsvarsudvalg, og dér fik ministeren et godt råd. Der er vi ved sagens kerne: selvfølgelig skal ministeren administrere, men ministeren må administrere på en sådan måde, at han er i overensstemmelse med et flertal i Folketinget.

(Kort bemærkning).

Niels Anker Kofoed (V):

Kun den, at så skal I gøre det én gang til, for så har I ikke været dygtige nok. Dette her får I jo heller ikke noget ud af.

Ingerlise Kofoed (SF):

Efter at denne sag er blevet bragt helt op i grundlovsperspektiv, kan det være lidt vanskeligt at komme med nogle beskedne, men ikke desto mindre nok så vigtige bemærkninger om betydningen af kulturelle arrangementer i en storby. Jeg vil alligevel tillade mig at gøre det, ikke mindst fordi man i en storby som København på grund af dårlig økonomi, og fordi Folketinget har vedtaget en meget skæv kommunal udligningsordning, har måttet skære meget stærkt ned både på de formelle kulturaktiviteter som f.eks. folkebibliotekerne, bogbusvirksomheden, gruppe-teater- og børneteatervirksomheden og på de frie grupper og amatørernes udfoldelsesmuligheder. Ved den kommende nedlæggelse af